

кърпяха, трети приготвяха походнитѣ си торби, тъй като много отъ тѣхъ се оказаха не съвсѣмъ добръ нагласени спорѣдъ рѣстѣтъ имъ, а общаритѣ зачукаха съ чукчетата: — поправяха своитѣ и на другаритѣ си обуца. Въ всѣка рота имаше по нѣколко челоуѣка кундураджии, които и въ лагера въ свободно и въ празнични дни, шияха нови и кърпяха на другаритѣ си обуцата. За горнята цѣль ротнитѣ команди бѣха купили нужнитѣ инструменти, разбира се, отъ съѣстнитѣ сумми.

По цѣлия бивуакъ се чуваше веселъ разговоръ. Смѣхътъ и шегитѣ на опълченцитѣ не прѣставаха, като че вчера и онзи день не тѣ бѣха извършили такъвъ тежъкъ переходъ, въ врѣме на който почти половината отъ тѣхъ бѣха испопадали по пътя.

— Ей, че труденъ походъ направихме вчера и онзи день, разказваше единъ опълченецъ. Азъ мисляхъ, че на пътя ще си остана.

— Ако не бѣше волския каишъ, на вѣрно, щѣше да останешъ, обяждаше се другъ.

— Въ Сърбско-Турската — азъ съмъ прѣминувалъ много и по дълги переходи, забѣлѣзваше трети, но такъвъ труденъ, като онзиденшния, не бѣхъ испасалъ. — Помнишъ ли, Трифоне, се обръщаше сжщия къмъ другаря си, помнишъ ли, какъвъ пътъ направихме отъ Бабина-Глава? Ами отъ Гамзи-Градъ, слѣдъ боя? Тъмно; калъ до колѣни, на всѣка крачка падание, при всичко това въ 5 часа изминахме 40 версти!

— Наистина въ Сърбия правяхме и по дълги переходи, казваше четвъртий, но не забравяйте, че въ Сърбия, което ни бѣше на върлина, то и на гърбина.

— Твърдѣ често и въ стомаха биваше леко, се чуваше остроумна бѣлѣжка отъ кружока.

— Да, то и на гърбина продължаваше четвъртий а тука бѣхме натоварени, като сливенски мулета.

— Не стигаше, гдѣто бѣхме натоварени съ пушки, торби и др. т., забѣлѣзваше единъ смѣшникъ, но насъ още ни товаряха съ казашки нагайки и кавказски шапки!.